

מסכת טבול יום

פרק ב' משנה ג'

המְקֻפָּה שֶׁל תְּרוּמָה וַחֲשׂוֹם וַחֲשִׁמָּנוֹ שֶׁל חֲלֵין, שֶׁגַּע טְבּוֹל יוֹם בַּמְקֹצֶתוֹ, פְּסַל אֶת כֶּלֶם. המְקֻפָּה שֶׁל חֲלֵין וַחֲשׂוֹם וַחֲשִׁמָּנוֹ שֶׁל תְּרוּמָה, שֶׁגַּע טְבּוֹל יוֹם בַּמְקֹצֶתוֹ, לֹא פְּסַל אֶלָּא מִקּוֹם מְגֻעוֹ. וְאִם הִיה הַשׂוֹם מִרְבָּה, הַוְלִכִּין אַחֲרֵי רַבְבָּן. אָמַר רַבִּי יְהוֹדָה, אִימְמִי, בָּזְמוֹן שְׁהָנוּ גּוֹשִׁים בְּקָעָרָה. אָבֶל אִם הִיה מְפַזֵּר בְּמִדּוֹכָה, טְהֹור, מִפְנֵי שֶׁהָוָא רֹצֶה בְּפִזְוָרוֹ. וּשְׁאָר כָּל הַגְּדוּכִין שְׁדָכוּ בְּמִשְׁקָין. אָבֶל אֶת שְׁדָרְכוּ לְדוֹךְ בְּמִשְׁקָים וְדָכוּ שֶׁלָּא בְּמִשְׁקָין וְהַן גּוֹשִׁים בְּקָעָרָה, הַרְבִּי אַלְיָה בְּעָגֹול שֶׁל דִּבְּלָה: